

UZASADNIENIE

punktu 2 postanowienia

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2020 r., wydanym w sprawie z wniosku A. Z. (1) i A. Z. (2) z udziałem D. I., E. M., M. M., J. J., A. P., A. J. i E. J. o zniesienie współwłasności, Sąd Rejonowy w Pabianicach zniósł częściowo współwłasność nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), poprzez ustanowienie odrębnych własności lokali mieszkalnych i użytkowych oraz przydzielenie tych lokali wraz z pomieszczeniami do nich przynależnymi oraz udziałami we współwłasności nieruchomości wspólnej poszczególnym współwłaścicielom na wyłączną własność, na współwłasność w częściach ułamkowych lub do majątkowej wspólności małżeńskiej. Ponadto Sąd I instancji zasądził tytułem dopłat: od uczestniczki postępowania D. I. na rzecz uczestniczki postępowania E. J. kwotę 3.546,36 zł i na rzecz uczestnika postępowania A. J. kwotę 1.056,31 zł, od uczestników postępowania E. M. i M. M. na rzecz uczestniczki postępowania E. J. kwoty po 610,11 zł i na rzecz uczestnika postępowania A. J. kwoty po 181,72 zł oraz od uczestników postępowania J. J. i A. P. na rzecz wnioskodawców kwoty po 5.000,00 zł, jak również zasądził od uczestniczki postępowania D. I. na rzecz wnioskodawców kwotę 7.501,29 zł oraz na rzecz uczestników postępowania E. M., M. M., A. J. i E. J. kwoty po 17.777,32 zł tytułem rozliczenia pożytków z nieruchomości, oddalając w pozostałej części wnioski uczestników postępowania E. M. i M. M. o rozliczenie tych pożytków i stwierdzając, że wnioskodawcy i uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Uczestniczka postępowania D. I. zaskarżyła to orzeczenie w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach dotychczasowego postępowania oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, jak również formułując szczegółowe zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego.

Wnioskodawcy oraz uczestnicy postępowania E. M., M. M., A. J. i E. J. zgodnie wnosili o oddalenie apelacji uczestniczki i zasądzenie od niej na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Pismem procesowym z dnia 28 lutego 2022 r., uczestniczka postępowania D. I. częściowo cofnęła swoją apelację, a mianowicie w zakresie rozstrzygnięcia o przyznaniu poszczególnym uczestnikom prawa własności samodzielnych lokali wraz z pomieszczeniami przynależnymi oraz udziałami we współwłasności nieruchomości wspólnej. Na rozprawie apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w Łodzi w dniu 3 marca 2022 r. uczestniczka postępowania doprecyzowała, że cofa apelację w zakresie odnoszącym się do rozstrzygnięć zawartych w punktach I, III, IV i VI zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., w razie cofnięcia przez stronę środka odwoławczego sąd drugiej instancji umarza postępowanie nim wywołane. Wobec takiej redakcji przepisu w doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że cofnięcie apelacji w całości lub w części nie podlega żadnej kontroli ze strony sądu odwoławczego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, opubl. Wokanda Nr 7/2000 s. 6). Uczestnik postępowania może bowiem zrezygnować z zaskarżenia orzeczenia także po wniesieniu środka odwoławczego, gdyż rezygnacja taka należy do jego uprawnień procesowych, z których korzysta on w ramach swobodnej dyspozycji. Ponieważ uczestnik postępowania sam decyduje o przedmiocie zaskarżenia i o tym, czy jego interes wymaga rozpoznania sprawy w wyższej instancji, sąd odwoławczy jest związany zakresem zaskarżenia, a do skarżącego należy decyzja, czy kontrola instancyjna prawidłowości nieprawomocnego rozstrzygnięcia sprawy jest w jego ocenie konieczna i czy postępowanie odwoławcze ma być doprowadzone do merytorycznego rozstrzygnięcia.

Z tych też względów, wobec oświadczenia skarżącej o cofnięciu apelacji co do punktu I, III, IV oraz VI zaskarżonego postanowienia, Sąd II instancji zobligowany był, na podstawie powołanego wyżej przepisu proceduralnego, do

umorzenia postępowania wywołanego wniesionym przez uczestniczkę środkiem odwoławczym od tej części zaskarżonego postanowienia.